

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Det Forslag til Næringslov, som jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte for dette høje Ting, hviler paa den af Næringslovskommissionen i Oktober 1926 afgivne Betænkning, af hvilken Eksemplarer i sin Tid er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, og Forslaget hviler paa det i Betænkningen indeholdte Udkast til Lov. Næringslovskommissionen nedsattes i Henhold til Loven af 15. April 1921 med den Opgave at overveje Spørgsmaalet om en Revision af Næringslovgivningen og de i Forbindelse hermed staaende Forskrifter af næringsretlig Natur. Som man vil erindre, havde Rigsdagen en ret fyldig Repræsentation i denne Kommission, idet 11 af Kommissionens 29 Medlemmer valgtes af Rigsdagen, medens af de øvrige Medlemmer 15 blev udpeget af Hovedorganisationerne for de interesserede Erhverv.

Forinden jeg gaar over til at omtale det foreliggende Forslag, finder jeg Anledning til her at udtale min Anerkendelse af det store og gode Arbejde, der er nedlagt i Kommissionsbetænkningen, og for den gode Villie til, trods modstaaende Opfattelser, som naturligvis har maattet gøre sig gældende indenfor Kommissionen, ved gensidig Imødekommenhed at søge at naa til et positivt Resultat, som Betænkningen giver tydeligt Udtryk for. Jeg vil udtale det Haab, at denne gode Villie maa vise sig at række ud over selve Kommissionsarbejdet, og at den fremtidig maa være til Stede, saa der kan være Udsigt til, at det foreliggende Lovforslag kan føre til et positivt Resultat til Gavn for det Næringsliv, hvis Forhold paa saa mange Maader berøres af Forslaget.

Som jeg allerede har nævnt, hviler Lovforslaget paa det af Næringslovskommissionen udarbejdede Lovudkast. Den væsentligste Afvigelse, der er i dette Lovforslag, skyldes, at Kommissionsforslagets Bestemmelser om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer er blevet erstattet med de Bestemmelser om dette Spørgsmaal, som indeholdes i den i sidste Rigsdagssamling herom vedtagne Lov af 1. Juli 1927. Og selv om jeg i og for sig, som jeg ogsaa har givet Udtryk for under Behandlingen af Forslaget til den nævnte Lov, vilde foretrække Næringslovskommissionens Forslag fremfor det Kompromis, som den gennemførte Lov er Udtryk for, har jeg dog ikke ment, at det var betimeligt allerede nu, saa kort efter denne Lovs Vedtagelse, at rejse en Debat om dette Spørgsmaal. Men saafremt Behandlingen af Næringslovforslaget skulde vise sig at

trække ud i længere Tid, kunde der muligvis være Anledning til senere at vende tilbage til Spørgsmaalet. Ogsaa paa andre Punkter, hvor forskellige Opfattelser kan gøre sig gældende, vil jeg selvfølgelig være villig til at forhandle om Lovforslagets Affattelse; og at Ønsker om visse Ændringer vil fremkomme, maa vel paa Forhaand anses for givet, idet det af Kommissionsbetænkningen fremgaar, at det udarbejdede Forslag paa forskellige Punkter ikke er Udtryk for samtlige Medlemmers principale Opfattelse, hvorfor de paagældende, som naturligt er, har forbeholdt sig eventuelt senere at genoptage deres principale Ønsker og søge at virke for, at disse om muligt gennemføres. Overfor de Ændringsforslag, som derfor maa ventes at fremkomme, vil jeg gerne paa Forhaand fremhæve Vigtigheden af, at man ikke taber af Syne, at en Revision af Næringslovgivningen — uanset mulige Uoverensstemmelser angaaende Enkeltheder i denne — er meget paakrævet, og at man derfor bør vise størst mulig Resignation for ikke at risikere, at de Muligheder, der i Øjeblikket synes at være til Stede for at naa et i det store og hele tilfredsstillende Resultat paa det Grundlag, som Næringslovskommissionens Medlemmer paa Basis af gensidig Imødekommenhed subsidiært har samlet sig om, skal blive spildt. Sporene fra de i 1890erne paa Grundlag af den da udarbejdede Kommissionsbetænkning gjorte forgæves Forsøg paa at naa frem til en samlet Revision af Næringslovgivningen viser, hvor vanskelig Sagen er, og maner til Maadehold og Varsomhed ved Behandlingen af hele dette Spørgsmaal.

Næringslovforslaget, som det nu foreligger, er saa omfattende og indeholder et saa stort Antal Enkeltbestemmelser, at jeg skal afstaa fra en detailleret Gennemgang. Det Hovedsynspunkt, som Lovforslaget ligesom den nugældende Næringslov fastholder og paa visse Punkter har søgt at videreføre, er Næringsfriheden, saaledes som det har fundet Udtryk i Grundlovens Forskrift om, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundet i det almene Vel, skal hæves. Samtidig tilstræber Lovforslaget at å jour føre og forenkle Næringslovgivningen, hvad der, som alle, der beskæftiger sig med Spørgsmaal af denne Art, ved, er i høj Grad tiltrængt. Tilvejebringelsen af større Klarhed, større Overskuelighed paa dette Omraade vil være af megen Betydning saavel for Befolkningen som for Administrationen af Næringslovgivningen, idet et meget stort Antal Tvilsspørgsmaal, der